

Scénář Světla Půčková

Tým: Paní Světla Půčková se narodila 21. března 1947 v Brně rodičům Boženě Šterclové a Františkovi Šterclovi. Společně s nimi a svou mladší sestrou Danou žila v rodinném domě.

O rok později přichází únorový převrat v tehdejší Československu. K moci se dostali komunisté. Prezidentem republiky se stává tentýž rok 14. června Klement Gottwald.

Pamětnice: Kolem roku 1955, tak jsem jednou byla s tatínkem na provozovně, kde se vyráběly drobné šperky z kůže. Přišli tam dva pánové a že tatínek musí s nimi. Řekl: „Mám tady malou holku a vlastně přes kus Brna by měla jet sama“, tak mu povolili, aby mě posadil na autobus. A od té doby jsem ho skoro pět let vůbec neviděla.

Tým: V březnu 1953 umírá Stalin a krátce na to i Gottwald. Světla začala v září chodit na základní školu Hroznovou. Od té doby začali Šterclovi navštěvovat divní lidé

Pamětnice: Protože co chvíli jsme měli nějakou návštěvu, údajně propadl majetek. Tak nám oblepovali vlastně nábytek, který byl po dědečkovi. Někteří byli hodní, někteří byli takoví slušní a řekli, aby se poslaly děti pryč. A někteří byli hodně oprsklí.

Patnáctiletý trest mu byl snížen na 10 let. Takže potom přišel v roce asi 1966. A ze 100 kilového chlapa, vážil 47 kilo. Dělal na uranových dolech v Příbrami a předtím byl na uranu v Jáchymově.

Tým: Základní školu v roce 1962 vychodila a za tři roky se vyučila elektromechaničkou a nastoupila na své první pracovní místo.

Pamětnice: Problémy nastaly až potom. Když jsem přišla do deváté třídy a o pololetí jsem měla jednu dvojku z kreslení a na konci roku jsem měla samé jedničky. Přišlo mi, že mě nevezmou (tenkrát byla 12ti letka, ne gympl) na 12ti letku. Přišlo mi to až v červnu, kdy už bylo všechno rozhodnuto a všechny možné školy byly obsazené. Tak můj dědeček, který byl členem strany, mě sebral a šli jsme na pracovní úřad. Jednou paní byla zaneprázdněná, po druhé měla jednání, po třetí neměla čas. Když jsme tam přišli po čtvrtý, tak se dědeček už rozčlilil. Tak jsem dostala na výběr obráběč kovů, elektromechanik... Dědečkovi se nejvíc líbil ten elektromechanik. Já neměla vůbec ponětí, co to je.

Tým: Cesta za učitelstvím začala pro Světlu tím, že se stala skupinovou vedoucí na tehdy nově otevřené škole v Líšni, kde si postupně tvořila pouta s dětmi a později přešla na kariéru učitelky.

V roce 1995 zahájila Světla svou učitelskou kariéru v severních Čechách, nejprve na základní škole v Kamenickém Šenově, poté začala učit na střední průmyslové škole v České Lípě. Roku 2013 přestoupila na základní školu Pátova, kde začala učit češtinu a němčinu. Do teď Světla učí na stejné škole a poklidně žije v České Lípě.

Pamětnice: To myslím řekl Masaryk, že když něco chcete, tak to dokážete, ale musíte zatím pořád jít. Já někde ten jeho citát mám a já jsem se tím jeho řídila. Protože pokud něco opravdu chcete, tak jak vidíte, tak se dá. Trvá to dlouho, ale jde to.